

Demas

door: R.M.O.

Kolosse 4:14; Filemon :24; 2 Timotheüs 4:10

Wij vinden in de Bijbel personen genoemd, van wie ons slechts weinig wordt meegedeeld. Maar deze weinige mededelingen zijn toch dikwijls voldoende, om een betrekkelijk juiste beschrijving van een gedeelte van hun leven te kunnen geven, vooral wanneer wij letten op de personen door of met wie zij worden genoemd en de begeleidende omstandigheden.

Zo'n figuur is ook Demas. Hij was een man, die gelovig is geworden, en zijn krachten heeft besteed in de dienst van de Heer Jezus, maar later zijn belijdenis ontrouw werd, en helaas de verkeerde zijde weer heeft gekozen.

Er zijn drie teksten, waarin ons iets over hem wordt meegedeeld: in Kolosse 4:14, "*U groet... ..Demas*", in Filemon vers 24, waar hij onder de medewerkers van Paulus wordt genoemd, en 2 Timotheüs 4:10, waar ons de tragische laatste mededeling bereikt, dat hij Paulus heeft verlaten, daar hij de tegenwoordige eeuw heeft liefgekreten, en naar Thessalonica is gereisd. Alleen Lukas is bij Paulus gebleven.

Welk beeld kunnen wij ons uit deze berichten van hem vormen? De brief aan de Kolossers en die aan Filemon zijn geschreven tijdens de eerste gevangenschap in Rome, toen deze "*in zijn eigen gehuurde woning verbleef*" (Hand. 28:30). Wellicht is Demas in die tijd doormiddel van de prediking van Paulus bekeerd geworden, en zijn eerste liefde tot zijn Heiland was zo groot, dat hij met Paulus meewerkte in het evangelie. Dit is dus een gunstige mededeling, welke ons bereikt uit de tijd toen de omstandigheden van Paulus, en daarmee verbonden die van Demas, zeer dragelijk waren.

Tijdens de tweede gevangenschap van Paulus waren zijn omstandigheden heel wat slechter. In ketenen geklonken (2 Tim. 1:16) lijdt hij als een boosdoener (2 Tim. 2:9) en er was hier werkelijk, grote geestelijke kracht nodig, om bij Paulus te blijven. De wrede keizer Nero vervolgde de christenen heftig en het was onder deze omstandigheden dus uiterst gevaarlijk, met zo'n vooraanstaand christen als Paulus omgang te hebben. Misschien is dit wel een van de redenen geweest, waarom Demas Paulus verliet. Alleen Lukas blijft bij hem.

In de Bijbel wordt ons evenwel een andere reden vermeld. Demas heeft de tegenwoordige eeuw lief gekregen. Hij werd bekoord door de geest van die tijd. In de wereldstad Rome had hij volop de gelegenheid die eeuw te leren kennen. Weelde, vrolijkheid en losbandigheid waren enkele kenmerken ervan. Deze geestesgesteldheid was geheel verschillend van die van de christenheid. De christenen leefden uit de onzichtbare wereld en in de verwachting van de wederkomst van Christus. De aantrekkelijkheden van die eeuw waren meer zichtbaar en tastbaar. Tegenover de zelfverloochening van de christenen stond de zelfverheerlijking, de heerszucht en zucht naar bezit van hen die de "*tegenwoordige eeuw*" vertegenwoordigden.

Het zal wel niet ineens gekomen zijn. Maar langzamerhand krijgt het Demas te pakken. Het wordt zo erg, dat Paulus spreekt van "liefgekreten", waarbij het edelste en mooiste woord voor liefde bezigt. Het is een bewuste keuze die Demas doet. Hij wordt zijn Heiland ontrouw. Hij blijft niet "in Jezus". De op de toekomst gerichte genegenheden van het gelovige hart, worden overwoekerd door de dingen, die dichtbij zijn en aantrekkelijk voor het natuurlijke hart.

Had hij zich maar meer met de Heer Jezus bezig gehouden. Dan zou er ongetwijfeld groei in zijn geestelijk leven zijn gekomen. Maar nu was er stilstand bij hem geweest, en dat betekent in geestelijk opzicht achteruitgang. Dit moment gebruikt de duivel om hem de schijnbare voordelen van die eeuw te laten zien.

Demas verbreekt de band, die hem bindt aan de kleine groep getrouwen en gaat weg. Naar Thessalonica. Een stad, waar volop de geneugten van de "*tegenwoordige eeuw*" te vinden zijn. Een mooie maar beruchte stad, vol wereldse en verkeerde genoegens, centrum van handel en verkeer in die tijd.

Geen wonder, dat hij daar heengaat. Een Demas weet altijd de stad Thessalonica te vinden. Maar hij, die de vreugde gekend heeft, die Jezus schenkt aan de verlorene ziel, moet daar ongelukkig zijn.

Geve God, dat wij bewaard mogen blijven voor de weg van Demas. Of laten wij ons al enigszins beïnvloeden door de tegenwoordige eeuw? Zin wij ook al een beetje in beslag genomen door de schijnbare

aantrekkelijkheden van deze wereld? Laten wij toch bij Paulus en zijn klein gezelschap blijven als medewerkers Gods.

Het valt moeilijker om terug te keren, wanneer wij reeds in Thessalonica zijn aangekomen. Laten we dit vaststellen, dat niemand in Thessalonica vindt, wat hij er zoekt. Ongetwijfeld is Demas daar diep ongelukkig geworden. We weten, niet, hoe het met hem is gegaan in zijn verdere leven, maar hier kunnen wij ons van overtuigd houden, dat de Heiland hem vast en zeker weer in zijn liefdevolle armen genomen zal hebben, als Demas met waar berouw is teruggekeerd. En even zeker zal de Heiland ons aannemen, wanneer wij berouwvol tot Hem terugkeren.

We zouden nog een vergelijking kunnen maken. Elke zondag vergaderen we ons om de Heer Jezus. Het is slechts een kleine groep, en de omstandigheden zijn vaak zwak en ook wel eens moeilijk. Rondom ons in de christenheid zijn er voor het vrome vlees zeker aantrekkelijkere plaatsen. Maar wanneer wij in

getrouwheid blijven op onze plaats bij Jezus, zullen wij nergens zo gezegend worden als daar. Mocht ons hart reeds enigszins afgetrokken worden, laten wij dan met een volkomen hart terugkeren naar de plaats, waar we toch behoren te zijn, en trachten anderen te dienen als medewerkers. Dat hoeft niet iets groots te zijn. Reeds door onze aanwezigheid ook in de middagsamenkomst, zijn we medewerkers.

Moge de geschiedenis van Demas ons in alles een waarschuwend voorbeeld zijn. *"Blijft in Mij, en Ik in u"*, zegt de Heer Jezus in Johannes 15:4. Dit is de kracht om bewaard te worden en te volharden. Wanneer we in Jezus blijven, blijft Hij in ons. Geen enkele verkeerde gedachte kan ons hart binnendringen, wanneer Hij het helemaal vervult. Wanneer dit zo bij ons is, zal het ons de bekwaamheid schenken, om de schijnbare aantrekkelijkheden van deze eeuw te onderscheiden van het ware geluk, dat gevonden wordt in het blijven in Jezus.

Oorsprong: [Uit het Woord der Waarheid jrg. 1 blz. 7](#)

Titel: -